

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร

เขต 1

THE DEVELOPMENT OF A LOCAL CURRICULUM ON THAI SONG DUM TRADITION AND CULTURE OF BAN DON RUAB IN PRIMARY SCHOOL LEVEL AT WATDONRUAB SCHOOL UNDER CHUMPHON PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

นฤพนธ์ เดชบุญพบ*, ธนาตล สมบูรณ์ และ วีระ วงศ์สรณ์

นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์และการสอน มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี และ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Narupon Dachboonpob*, Tanadol Somboon and Weera Wongsan

Student of Curriculum and Instruction, Bangkokthonburi University, Bangkokthonburi University and Bangkokthonburi University

*Corresponding Author E-mail : Narupondc2555@gmail.com

(วันที่รับบทความ : เมษายน 10, 2567 ; วันที่แก้ไขบทความ : เมษายน 30, 2567 ; วันที่ตอบรับบทความ : พฤษภาคม 11, 2567)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาองค์ความรู้พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 (2) ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อีกก่อนและหลังเรียนของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 และ (4) เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีต่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 การวิจัยนี้เป็นทดลองการใช้หลักสูตรกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประชากร จำนวน 14 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท (1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ และเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย (1) แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ (3) แบบประเมินเจตคติของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

(1) องค์ความรู้พื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ มีเนื้อหาจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) ประวัติความเป็นมาของชาวไทยทรงดำ 2) ประวัติความเป็นมาของชาวไทยทรงดำบ้านดอนรวบ 3) ภาษาไทยทรงดำ 4) วิถีชีวิตชาวไทยทรงดำบ้านดอนรวบ 5) ประเพณีและพิธีกรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ 6) การละเล่นไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ และองค์ประกอบของหลักสูตร 12 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ 2) พันธกิจ 3) เป้าหมาย 4) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) โครงสร้างหลักสูตรท้องถิ่น 8) สารการเรียนรู้ 9) การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 10) คำอธิบายรายวิชา 11) สารการเรียนรู้ท้องถิ่น/หน่วยการเรียนรู้ และ 12) แผนการจัดการเรียนรู้

(2) ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับดีมาก

(3) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อีกก่อนเรียนและหลังเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ พบว่า กลุ่มประชากรมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(4) ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ พบว่า กลุ่มประชากรมีเจตคติต่อหลักสูตรหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

คำสำคัญ : การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เจตคติที่มีต่อหลักสูตรท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research are to (1) study basic knowledge and local curriculum development on Thai Song Dam Ban traditions and culture of Ban Don Ruab in primary school level at WatDonRuab school under chumphon primary educational service area office 1, (2) assesses the appropriateness of the local curriculum on Thai Song Dam traditions and culture of Ban Don Ruab in primary school level at WatDonRuab school under chumphon primary educational service area office 1, (3) compare learning achievement before and after learning of the local curriculum on Thai Song Dam traditions and culture of Ban Don Ruab in primary school level at WatDonRuab school under chumphon primary educational service area office 1 and (4) compare students' attitudes before school and after school towards the development of local curriculum on Thai Song Dam traditions and culture of Ban Don Ruab in primary school level at WatDonRuab school under chumphon primary educational service area office 1. This research is a trial of using the curriculum with Prathomsuksa four students, with a population of 14 students in the second semester of the academic year 2566 at WatDonRuab school under chumphon primary educational service area office 1. The tools used to collect research data are divided into 2 types : (1) The tools used in the research include the local curriculum on Thai Song Dam traditions and culture of Ban Don Ruab and the tools for collecting data include (1) a curriculum suitability assessment form, (2) an academic achievement test and (3) a student attitude assessment form. Statistics used in data analysis include percentages, means, standard deviations and t-tests that are not independent of each other (t-test for dependent).

The results of the research found that :

(1) Basic knowledge in local curriculum development on Thai Song Dam traditions and culture of Ban Don Ruab, There are 6 contents : 1) The history of Thai Song Dam 2) The history of Thai Song Dam of Ban Don Ruap 3) Thai Song Dam language 4) Way of life of Thai Song Dam of Ban Don Ruab 5) Thai Song Dam Traditions and rituals of Ban Don Rub 6) Thai Song Dam game of Ban Don Ruap and the 12 elements of the curriculum include 1) vision, 2) mission, 3) goals, 4) important competencies of students, 5) desirable characteristics, 6) class time structure, 7) local curriculum structure, 8) learning content, 9) Analyze learning standards and indicators, 10) course descriptions, 11) local learning content/learning units, and 12) learning management plans.

(2) Results of curriculum suitability assessments from experts. The suitability is at the very good level.

(3) The results of comparing learning achievement before studying and after studying the local curriculum, Thai Song Dam traditions and culture of Ban Don Ruab found that the population group had higher learning achievement after studying than before. The study was statistically significant at the .01 level.

(4) The results of comparing the attitudes of students before studying and after studying the local curriculum, Thai Song Dam traditions and culture of Ban Don Ruab found that the population group had a higher attitude towards the curriculum after studying than before studying. Statistically significant at the 0.1 level.

Keywords : Local Curriculum Development, Academic Achievement, Attitudes towards the Local Curriculum

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพถือว่าเป็นคุณและสำคัญที่จะพัฒนาผู้เรียนก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยสร้างแนวคิดให้ผู้เรียนตระหนักถึงการสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งบริบทของท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไป

ในแต่ละท้องถิ่น ดังนั้น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดที่ 3 ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชาวไทย ตามมาตราที่ 46 ระบุว่า บุคคลซึ่งร่วมกันเป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะหรือวัฒนธรรมอันดีท้องถิ่น และประเทศ หมวดที่ 5 มาตราที่ 54 ได้กล่าวไว้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาและสนับสนุนเอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ คู่คุณธรรม พัฒนาชีวิตและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมของชาติ (พนารัตน์ มาศมนาดล, 2560 : 5) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2551 กำหนดให้การศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิต และมุ่งสร้างเอกภาพของชาติโดยมีเป้าหมายหลักร่วมกันโดยให้ท้องถิ่นสามารถมีโอกาสพัฒนาหลักสูตรบางส่วนให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของชุมชนได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรสำคัญในการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข จึงได้กำหนดจุดหมายให้เกิดกับผู้เรียนในด้านต่าง ๆ

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการสมดุล หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะการงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5) รวมทั้งโรงเรียนเป็นสถาบันหลักสถาบันหนึ่งในสังคม มีหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่การจัดการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ระบุถึงการช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ การดำรงชีวิตของมนุษย์ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคม การปรับตัวตามสภาพแวดล้อม การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด เข้าใจถึงการพัฒนา เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย กาลเวลา ตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในตนเอง และผู้อื่น มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับในความแตกต่าง และมีคุณธรรม สามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก ซึ่งประกอบไปด้วย 5 กลุ่มสาระ สาระที่ 1 ศาสนา ศิลธรรม และจริยธรรม สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิต สาระที่ 3 เศรษฐศาสตร์ สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ และ สาระที่ 5 ภูมิศาสตร์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 6)

หลักสูตรท้องถิ่นสร้างขึ้นจากความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่นนั้น ๆ เป็น การเรียนรู้จากภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่นของผู้เรียนแสวงหาองค์ความรู้ที่ตอบสนองกับวิถีชีวิตของตนเอง ปรับตนเองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ ผู้เรียนจะเรียนรู้ตามสภาพ จริงของตนเอง สามารถนำความรู้ไปใช้การพัฒนาตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้ (อัญชลี ธรรมะวิธิกุล, 2561 : 1) จึงอาจสรุปได้ว่า หลักสูตรท้องถิ่นหมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดให้กับกลุ่มผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่จัดตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนใน ท้องถิ่นนั้น ๆ เป้าหมายหลัก คือ ต้องการให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียนให้ ดีขึ้นนอกจากนี้หลักสูตรท้องถิ่น เป็นหลักสูตรบูรณาการที่ผู้เรียน ชุมชนและครูรวมกันสร้างขึ้น เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียน เรียนจากชีวิต เรียนแล้วเกิดการเรียนรู้สามารถ นำความรู้ไปใช้ในชีวิตอย่างมีคุณภาพและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมอย่างมีความสุข การเรียนการสอน จะสอนตามความต้องการของผู้เรียน โดยครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันมุ่งเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมเป็นผู้จัดการศึกษาและให้การศึกษาแก่เด็กในชุมชน ทั้งด้านวิชาการ อาชีพ ประเพณี พิธีกรรมต่าง ๆ โดยมีพ่อแม่ คนแก่ คนเฒ่า ปราชญ์ชาวบ้าน ช่างฝีมือในงาน สาขาต่าง ๆ เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก ๆ การจัดการศึกษาประเภทนี้จึงเป็นการจัดการศึกษาที่ มีหลายรูปแบบ และสอดคล้องกับสภาพพื้นฐาน หรือวิถีการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในชุมชนและแล้วความหลากหลายของรูปแบบในการจัดการศึกษาที่เคยมีมาในชุมชนก็ลดน้อยถอยลงไปเมื่อรัฐ เข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา และได้นำระบบการจัดการศึกษาในประเทศตะวันตกมาใช้ แทนการจัดการศึกษาแบบเดิมที่เคยมีมา การจัดการศึกษาในยุคต่อมาจึงถูกกำหนดนโยบายหลักการและแนวทางในการจัดการศึกษายึดหน่วยงานในส่วนกลางมากเกินไป ทำให้หลักสูตรที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นห่างไกลจากความเป็นอยู่และชีวิตจริงของชุมชน ผู้เรียนได้ เรียนรู้ในสิ่งที่ไกลจากความเป็นตัวของตัวเองเกินไปมากกว่าที่ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ในเรื่องราวของตนเองและชุมชน อีกทั้งวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสิ่งที่คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ผลิตสร้างขึ้นด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมใช้ร่วมอยู่ในหมู่พวกของตน ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามยุคสมัยการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมจัดเป็นกระบวนการที่สามารถเกิดขึ้น ได้ตลอดเวลา หากจะแตกต่างกันไปบ้างในเรื่องวิธีการและลักษณะของการเปลี่ยนแปลง สำหรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมในอดีตนั้น เป็นไปอย่างช้า ๆ เนื่องจากการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ยังมีน้อย

และระบบการสื่อสาร คมนาคม ยังไม่ค่อยพัฒนาก้าวหน้าเท่ากับปัจจุบัน การแพร่กระจายทางวัฒนธรรมจึงเป็นไปค่อนข้างยาก แต่เมื่อเทคโนโลยีและสารสนเทศของทุกสังคมมีความเจริญ ก้าวหน้ามากขึ้นทำให้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมมีอัตราการเปลี่ยนแปลง เกิดขึ้นค่อนข้างรวดเร็วและเกิดขึ้นตลอดเวลา (พุทธินันท์ บุญเรือง, 2562 : 3)

ชาวไทยทรงดำเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย มีวัฒนธรรมความเชื่อเกี่ยวกับผีบรรพบุรุษ และการนับถือถือน ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นเทพเจ้าของชาวไทยทรงดำ นำไปสู่การสร้างวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ และการดำเนินชีวิตที่มีรูปแบบเฉพาะตนของตนเอง ทั้งด้านภาษา การแต่งกาย วิถีชีวิต และการประกอบพิธีกรรม แต่จากการสัมภาษณ์ครูภายในโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนบางส่วนพบว่าในปัจจุบันเยาวชนรุ่นใหม่ของหมู่บ้าน เติบโตมาท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา ทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี ทำให้เยาวชนเหล่านั้นสืบสานวัฒนธรรมไทยทรงดำน้อยลงเห็นได้จาก เยาวชนส่วนใหญ่พูดภาษาไทยทรงดำไม่ได้ ไม่นิยมแต่งกายด้วยชุดไทยทรงดำ ประกอบกับไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง

หมู่บ้านดอนรวบ ตำบลบางหมาก อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร เป็นชุมชนของกลุ่มชาติพันธุ์ไทยทรงดำ ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้อพยพมาจากแคว้นสิบสองจุไทย ปัจจุบันคือ จังหวัดเดียนเบียนฟู อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศไทยตอนบน มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศลาว และทิศเหนือติดกับตอนใต้ของประเทศจีน การอพยพและการตั้งถิ่นฐานในไทยของชาวไทยดำนั้น ได้อพยพเข้ามาตั้งแคว้นพระเจ้ากรุงธนบุรี ปี พ.ศ. 2378 ซึ่งการตั้งถิ่นฐานของชาวไทยทรงดำในระยะแรกนั้นมีศูนย์กลางอยู่ที่จังหวัดเพชรบุรี หลังจากนั้นได้กระจายอยู่ในพื้นที่หลายจังหวัด เช่น ราชบุรี นครปฐม สุพรรณบุรี พิจิตร พิษณุโลก กาญจนบุรี ลพบุรี สระบุรี ชุมพร และสุราษฎร์ธานี จนถึงปัจจุบัน ซึ่งสำหรับชาวไทยทรงดำที่ได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในจังหวัดชุมพร เป็นกลุ่มชาวไทยทรงดำที่ได้อพยพมาจากจังหวัดเพชรบุรี เพื่อหนีภัยแล้งและต้องการขยายพื้นที่ในการทำเกษตรกรรม โดยเริ่มแรกตั้งถิ่นฐานอยู่ที่ริมตลาดท่าเตียน ปัจจุบันคือตลาดสดชุมพร แต่เนื่องจากประสบปัญหาอุทกภัยและหวั่นเกรงว่าลูกหลานจะได้รับอุบัติเหตุจากน้ำท่วม จึงได้ย้ายไปตั้งถิ่นฐานที่หมู่บ้านดอนรวบ หมู่บ้านคอเตี้ย และหมู่บ้านบางหลง ซึ่งพื้นที่ที่มีชาวไทยทรงดำ อาศัยอยู่มากที่สุดในจังหวัดชุมพร คือหมู่บ้านดอนรวบ ปัจจุบันมีชาวไทยทรงดำอาศัยอยู่ประมาณกว่า 200 ครัวเรือน (อำนาจ แสงทอง, 2566, พุทธิจิตยาน 1)

โรงเรียนวัดดอนรวบ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร เป็นสถานศึกษาที่อยู่ในตำบลบางหมาก สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล 1 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียน 189 คน ครูประจำการ 17 คน จัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีคุณธรรม ตามแนววิถีพุทธ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาท้องถิ่นของโรงเรียน มีประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำที่ปฏิบัติสืบทอดต่อ ๆ กันมาเป็นเวลาช้านาน (โรงเรียนวัดดอนรวบ, 2561 : 2) แต่ด้วยเหตุที่ว่าในปัจจุบันเป็นโลกยุคข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและโลกของตลาดเสรีที่ผู้คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับทางด้านเศรษฐกิจและการใช้ชีวิตแบบทันสมัยที่มีความเป็นสากลทั้งภาษา การแต่งกาย อาหารการกิน ภาพยนตร์ ดนตรี เป็นยุคที่ผู้คนส่วนใหญ่หลงใหลกับโลกตะวันตก ซึ่งมีความล้ำหน้าและทันสมัย เป็นยุคที่เด็กไทยเห็นและหลงใหลความเป็นปัจเจกชน มากกว่าจิตสาธารณะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น นับวันยิ่งถูกเมินจากเยาวชนมากขึ้น (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 : 5) เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนสภาพสังคมเปลี่ยนและสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปดังเช่นในปัจจุบัน ลาวโซ่งหมู่บ้านดอนรวบรุ่นหลัง ๆ ก็ได้ปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตให้ประสานกับความเป็นไปของสังคมส่วนใหญ่ทุกวันนี้ แต่ก็ยังคงรักษาคติความเชื่อวัฒนธรรม ประเพณีของตนไว้ให้เห็นและสัมผัส แม้วิถีวัฒนธรรมดั้งเดิมจะเปลี่ยนไปบ้างตามยุคสมัย ซึ่งอาจจะทำให้ความเป็นลาวโซ่งหรือไทยทรงดำอาจเป็นเพียงสิ่งที่เหลืออยู่เพียงในความทรงจำ และยิ่งนานวันเข้าก็ยิ่งจะสาบสูญไปด้วยเหตุผลการกลืนกินทางวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัยนิยมแม้ว่าความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและสังคมเป็นเรื่องธรรมดาของโลกก็ตาม แต่ในแง่การศึกษาด้านวัฒนธรรม จากวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศาสนา ขนบธรรมเนียม และประเพณีและการจัดการทางสังคมเพื่อความยั่งยืน สืบทอดชาติพันธุ์ไทยทรงดำบ้านดอนรวบหรือลาวโซ่งดอนรวบ เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษาค้นคว้า รวบรวม เพื่อประโยชน์ต่อการอนุรักษ์ สืบสาน สร้างความภาคภูมิใจในชาติพันธุ์ลาวโซ่ง

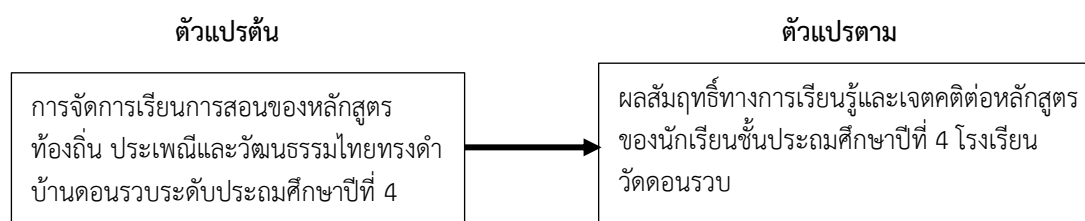
จากข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยทรงดำบ้านดอนรวบเป็นวัฒนธรรมประเพณีที่มีคุณค่าสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน เพื่อพัฒนาหลักสูตร วัฒนธรรมไทยทรงดำระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ โดยเชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ในสาระที่ 2

หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และสาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ โดยจัดทำเป็นเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ด้านประวัติความเป็นมา ประเพณี ภาษา เครื่องแต่งกาย อาหาร ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้กับผู้เรียนระดับประถมศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้และสืบสาน อนุรักษ์ ในประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยทรงดำบ้านดอนรวบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ความรู้พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อ่อนและหลังเรียนของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีต่อพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 มีสมมติฐาน ดังนี้

- 1) นักเรียนที่ศึกษาหลักสูตรท้องถิ่นไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- 2) นักเรียนที่ศึกษาหลักสูตรท้องถิ่นไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ มีเจตคติหลังเรียนดีกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ได้แก่ ผู้อำนวยการ คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง โรงเรียนวัดดอนรวบ และปราชญ์ชาวบ้านบ้านดอนรวบ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 จำนวน 14 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และเจตคติต่อหลักสูตรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนรวบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1
2. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน-หลังเรียนของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. แบบประเมินเจตคติต่อการเรียนหลักสูตรท้องถิ่นประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. การสร้างหลักสูตรท้องถิ่นประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ โดยมีกระบวนการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น ดังนี้
 - 1.1 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของทุกกลุ่ม สารการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดดอนรวบ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2561) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่สอดคล้องกับองค์ความรู้ท้องถิ่นไทยทรงดำของโรงเรียนวัดดอนรวบ ประกอบด้วย มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดทุกกลุ่มสารการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
 - 1.2 ผู้วิจัยจัดทำคำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ โดยมี การวางแผนจัดทำองค์ประกอบของหน่วยการเรียนรู้ และคัดเลือกเนื้อหาจากองค์ความรู้ในท้องถิ่นที่ สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ และจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ โดย มีขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้
 - 1.2.1 ศึกษาขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2.2 วิเคราะห์เนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้ เวลาเรียน กิจกรรมการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับ นักเรียน
 - 1.2.3 เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระสำคัญใน เนื้อหา นั้น ๆ
 - 1.2.4 กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ
 - 1.2.5 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการและผู้เรียนเป็นสำคัญ
 - 1.2.6 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสื่อและแหล่งการเรียนรู้
 - 1.2.7 กำหนดการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1.2.8 บันทึกหลังการสอนและข้อเสนอแนะหลังการสอน
 - 1.3 ผู้วิจัยจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นไทยทรงดำบ้านดอนรวบ โรงเรียนวัดดอนรวบ ซึ่งมีองค์ประกอบของหลักสูตร ดังนี้) 1) วิสัยทัศน์ 2) พันธกิจ 3) เป้าหมาย 4) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) โครงสร้างหลักสูตรท้องถิ่น 8) สารการเรียนรู้ 9) การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 10) คำอธิบายรายวิชา 11) สารการเรียนรู้ท้องถิ่น/หน่วยการเรียนรู้ และ 12) แผนจัดการเรียนรู้
 - 1.4 ผู้วิจัยนำหลักสูตรฉบับร่าง และแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมาตรวจสอบ ความถูกต้อง เหมาะสม และสอดคล้องของหลักสูตรท้องถิ่นและแผนการเรียนรู้ ก่อนนำไปใช้ ซึ่งในการตรวจสอบหลักสูตรท้องถิ่น มีผู้เข้าร่วมในการตรวจสอบหลักสูตรท้องถิ่นมีผู้เข้าร่วมในการตรวจสอบหลักสูตรท้องถิ่น ทั้งหมด 3 ท่าน
- ในการตรวจสอบหลักสูตรท้องถิ่นวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ โรงเรียนวัดดอนรวบ เพื่อนำผลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 - 1) สิ่งที่ต้องตรวจสอบ คือ ความเหมาะสมของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหา เวลาเรียน แนวการจัดการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ระยะเวลาในการทดลองใช้ การวัดผลและประเมินผล และเจตคติของผู้เรียนหลักสูตรท้องถิ่นนี้
 - 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำหลักสูตรฉบับร่างที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณา ตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรฉบับร่าง เก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญและข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และการสอน การวัดและประเมินผล
- 1.5 การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรท้องถิ่น (ฉบับร่าง) ผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบหลักสูตรฉบับร่างของผู้เชี่ยวชาญ มาเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่างและทำการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรท้องถิ่นไทยทรงดำ

บ้านดอนรวบ (ฉบับร่าง) เพื่อให้หลักสูตรมีความถูกต้อง เหมาะสมและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่จะไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1

2.1 การสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น ตามขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเนื้อหาความรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และวิธีสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม

2.1.2 สร้างแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น โดยกำหนดรายการประเมิน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ในการประเมินความเหมาะสมหลักสูตรท้องถิ่น มีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

2.1.3 นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2 การหาคุณภาพภาพของแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น ตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 3 คน ด้านเนื้อหาไทยทรงดำ 3 คน และด้านการวัดและประเมินผล 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินคุณภาพมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 72)

จากนั้นนำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น ชนิดมาตราส่วนประเมินค่า ที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 คนประเมิน มาวิเคราะห์ค่า พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.51-5.00 หลักสูตรท้องถิ่นประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 มีคุณภาพอยู่ในระดับ ดี-ดีมาก

2.2.2. ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำหลักสูตรท้องถิ่นที่ปรับปรุงตามแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น นำไปใช้กับกลุ่มทดลองของการวิจัย

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.1 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ จะเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ กำหนดค่าการให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ตามขั้นตอน ดังนี้

3.1.1 ศึกษาแนวทาง ทฤษฎี และหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการวัดและประเมินผล

3.1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง วัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ

3.1.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ตัวเลือกจำนวน 20 โดยสร้างเพิ่มไว้ 10 ข้อ เพื่อสำรองสำหรับข้อสอบที่ไม่เหมาะสม

3.1.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข

3.2 การหาคุณภาพภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านฝ่ายวิชาการ ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Object Congruence) หรือ IOC เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป

3.2.2 นำผลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC

3.2.3 ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.5 นำคะแนนที่ได้จากการไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย

3.2.6 นำคะแนนที่ได้จากการไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าอำนาจจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20–1.00 พบว่า และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.726

3.2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้จริงต่อไป

4. แบบประเมินเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อหลักสูตรท้องถิ่นประเพณีวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ

4.1 การสร้างแบบประเมินเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อหลักสูตรท้องถิ่นประเพณีวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ตามขั้นตอน ดังนี้

4.1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเนื้อหาความรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดประเมินผลและวิธีสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม

4.1.2 สร้างแบบประเมินเจตคติ โดยกำหนดรายการประเมิน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านชุดการเรียนรู้ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ในการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรท้องถิ่นประเพณีวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ

4.1.3 นำแบบประเมินความพึงพอใจเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.2 การหาคุณภาพแบบประเมินเจตคติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนจัดการเรียนรู้เรื่อง วัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ตามขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 นำแบบประเมินเจตคติหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน ด้านเนื้อหาไทยทรงดำ จำนวน 2 คน และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน ตรวจสอบลักษณะของข้อความ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำแบบประเมินเจตคติที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง จำนวน 6 คน ตรวจสอบ มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00

4.2.2 ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.2.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำแบบประเมินความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อ 4.2.2 แล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 14 คน แล้วนำค่าคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบัก (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2555 : 236) พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

4.2.4 นำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน เพื่อทำการทดลองตามแผนที่กำหนดไว้

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวิธีการเรียน ในหลักสูตรท้องถิ่นวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบและชุดการเรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบและแจกชุดการเรียนรู้

2.2 ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน เพื่อทดสอบพื้นฐานความรู้ก่อนเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ก่อนใช้ชุดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา

2.3 ให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้ใช้ชุดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

2.4 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หลังจากการเรียนรู้

2.5 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน หลักสูตรท้องถิ่นประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ผู้ผสมผสานและการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ นำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

2.6 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาค่าความเหมาะสมต่อหลักสูตรท้องถิ่น วัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานกับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

3. เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการเรียนรู้ต่อหลักสูตรท้องถิ่น เรื่องวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบผสมผสานกับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

การวิจัย “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1” สามารถนำมาสรุปผลได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ความรู้ท้องถิ่น หลักสูตรประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า

1.1 ผลการศึกษาองค์ความรู้เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ มีเนื้อหาจำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ 1) ประวัติความเป็นมาของไทยทรงดำ 2) ประวัติความเป็นมาของบ้านดอนรวบ 3) ภาษาไทยทรงดำ 4) วิถีชีวิตไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ 5) ประเพณีและพิธีกรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ 6) การละเล่นไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ

1.2 ผลการศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ซึ่งองค์ประกอบของหลักสูตร 12 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ 2) พันธกิจ 3) เป้าหมาย 4) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน 5) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) โครงสร้างหลักสูตรท้องถิ่น 8) สารการเรียนรู้ 9) การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 10) คำอธิบายรายวิชา 11) สารการเรียนรู้ท้องถิ่น/หน่วยการเรียนรู้ และ 12) แผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1

2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ความรู้หลักสูตรท้องถิ่น เรื่องประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่าการตรวจประเมินของผู้เชี่ยวชาญ 9 ท่าน มีความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ($\mu=4.69$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 ($\sigma=0.66$) แสดงว่าเป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้

2.2 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1 มีความเหมาะสม มีความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ($\mu=4.69$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 ($\sigma=0.66$) แสดงว่าเป็นหลักสูตรที่สามารถนำไปใช้ได้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียนของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนก่อนและหลังเรียนต่อหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเจตคติต่อหลักสูตรหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1” สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า องค์ความรู้ เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 มี องค์ความรู้สำคัญ 6 เรื่อง คือ 1) ประวัติความเป็นมาของชาวไทยทรงดำ 2) ประวัติความเป็นมาของชาวไทยทรงดำบ้านดอนรวบ 3) ภาษาไทยทรงดำ 4) วิถีชีวิตไทยทรงดำบ้านดอนรวบ 5) ประเพณีและพิธีกรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ 6) การละเล่นไทยทรงดำบ้านดอนรวบ เป็นแหล่งบ่งบอกถึงเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของความเป็นท้องถิ่นไทยทรงดำ มีการเชื่อมโยงความเป็นมาจากอดีตถึงปัจจุบัน จากการศึกษาวิจัยจนได้องค์ความรู้มาจัดเป็นหลักสูตรท้องถิ่นและกลุ่มสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อนำไปใช้กับนักเรียน และให้ผู้เรียน ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญในท้องถิ่นของตนเอง ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 มาตราที่ 27 ระบุไว้ว่า กำหนดให้โรงเรียนขั้นพื้นฐาน มีความรับผิดชอบในการจัดหาเนื้อหาหลักสูตรที่ครอบคลุมถึงปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะที่น่าประสงค์ เพื่อทำให้นักเรียนสามารถเติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545 : 16) นอกจากนี้ยังเน้นย้ำถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการนี้ ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ให้โรงเรียน องค์กรต่าง ๆ และชุมชนมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นและสังคม โดยมุ่งเน้นให้ครูสร้างหลักสูตรท้องถิ่นที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน ชุมชน สังคม และภูมิปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งให้ความสำคัญสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่ออกมาระหว่าง พ.ศ. 2560 ถึง พ.ศ. 2564 ยิ่งไปกว่านั้นยังได้กำหนดให้ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้กลายเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และมีชีวิตชีวา เช่น พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่น โบราณสถาน และอุทยานประวัติศาสตร์ รวมถึงโรงเรียนสำหรับผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงเป็นการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2. ผลการหาค่าความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า การประเมินหาค่าความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น โดยรวมทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ($\mu=4.69$) อยู่ในระดับคุณภาพดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของออมสิน จตุพร (2560 : 236) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ตามแนวการศึกษาอิงถิ่นฐานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา : กรณีชุมชนกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตอนบน จังหวัดนครสวรรค์ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น เท่ากับ 4.47 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของชิตพัทธ์ สุขเกษมศิลป์ (2561 : 83) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง คชศึกษา มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมของหลักสูตรท้องถิ่น เท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมาก ซึ่งอ้างอิงจากบุญชม ศรีสะอาด (2560) ที่ตั้งเกณฑ์การประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรไว้ ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนและหลังเรียน ของหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าใจในหลักสูตรท้องถิ่นประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ เพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ย 9.14 คิดเป็นร้อยละ 45.71 ($\mu=45.71$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ชนกันท์ พุ่มไสว (2565 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น อุดรดิตต์เมืองท่าแห่งทิศเหนือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.66 สรุปได้ว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 70 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎานิศ ช่วยบำรุง (2564 : 144) ได้วิจัยเรื่อง การหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง การถนอมอาหารจากผลไม้ท้องถิ่นจังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนเท่ากับ 13.13 ($\bar{X} = 13.13$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.72 (S.D. = 1.72) และค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 25.57 ($\bar{X} = 25.57$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.13 (S.D. = 2.13) คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. จากการเปรียบเทียบเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่มีต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเจตคติหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยมากกว่าเจตคติก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยเจตคติก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยเจตคติหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 4.83 อยู่ในระดับดีมาก ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนหลักสูตรท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติในหลักสูตรท้องถิ่นประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับดีมาก มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญาณัฐ พานเงิน (2559 : 87) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ชุมชนริมน้ำจันทบูร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 34 คน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงอย่างมีวิจารณญาณ เรื่อง ชุมชนริมน้ำจันทบูร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญาณัฐ พลอยศิริกริช (2563 : 101) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่เรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาจีน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.50

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ใช้ได้ผลดีทั้งด้านความรู้ทักษะการปฏิบัติที่โรงเรียนอื่น ๆ สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้

1.2. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 ใช้เวลาเรียน 10 ชั่วโมง มี 6 หน่วยการเรียนรู้ ยังไม่สามารถกำหนดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมได้ เพราะรายวิชาเพิ่มเติมในระดับชั้นประถมศึกษาอย่างน้อยจะต้องมีเวลาเรียน 20 ชั่วโมง ดังนั้นจึงควรสร้าง หน่วยการเรียนรู้เพิ่มอีก 10 ชั่วโมง

1.3. จากผลการวิจัยที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในหลักสูตรนี้ ควรพัฒนาต่อยอดทักษะอาชีพ ส่งเสริมการเป็นนักปราชญ์น้อยท้องถิ่นไทยทรงดำบ้านดอนรวบ เพื่อให้ข้อมูลแหล่งเรียนรู้ทางประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ ในท้องถิ่นเป็นที่รู้จัก เพื่อให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งเรียนรู้ทางชุมชน

1.4. จากผลการวิจัยในด้านเจตคติ ควรมีการพัฒนารูปแบบวิธีการสอน สื่อและกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดเจตคติต่อประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำบ้านดอนรวบ มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นในระดับชั้นมัธยมศึกษาด้วย เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง

2.2 ควรมีการศึกษาและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมไทยทรงดำ บ้านดอนรวบ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดดอนรวบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 โดยมีการบูรณาการร่วมกันทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**
- กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัณฐาภรณ์ พานเงิน. (2559). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงอย่างมีวิจารณ์ญาณ เรื่องชุมชนริมน้ำจันทบูร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีมารดาพิทักษ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.**
- กัญยารัตน์ พลอยศิริวิรัช. (2563). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อภาษาจีนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนบทบาทสมมติร่วมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.**
- ชนกันันท์ พุ่มไสว. (2565). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น อุดรดิตถ์เมืองท่าแห่งทิศเหนือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.**
- ชิตีพัทธ์ สุขเกษมศิลป์. (2561). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น เรื่อง คชศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**
- ชฎานิศ ช่วยบำรุง. (2564). **การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เรื่อง การถนอมอาหารจากผลไม้ท้องถิ่น จังหวัดระยอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.**
- พนารัตน์ มาตมมาตล. (2560). **เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.**
[Online]. Available : http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย_พุทธศักราช_2560. [2566, มีนาคม 4].
- พุทธินันท์ บุญเรือง. (2562). **รูปแบบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของชุมชนเศรษฐกิจสีเขียวในจังหวัดอุดรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.**
- บุญใจ ศรีสถิตยธรรมากร. (2555). **การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.**
- โรงเรียนวัดดอนรวบ. (2561). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดดอนรวบ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2561) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค.**
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). **แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.**
- อัญชลี ธรรมะวิธิกุล. (2561). **การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดลำพูน.**
- ออมสิน จตุพร. (2560). **การพัฒนาหลักสูตรประวัติศาสตร์ท้องถิ่นตามแนวคิดการศึกษาอิงถิ่นฐาน สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา : กรณีชุมชนลุ่มแม่น้ำ เจ้าพระยาตอนบน จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.**
- อำนาจ แสงทอง. (2566, พฤศจิกายน 1), **ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลบางหมาก, สภาวัฒนธรรมตำบลบางหมาก. สัมภาษณ์.**